721

(పాట చాయ: పాపి కాశ్రయుడవు నీవే)

1. ఇంత చింత – ఇంత దుఃఖమేలనయ్యా – అయ్యా – మేలనయ్యా – నీ – చింత విడిచి – సొంతముగ నిటు – జెప్పవయ్యా
2. వేయి మణుగుల బరువున్నది నా – వీపునయ్యా అయ్యా – వీపునయ్యా నే – మోయజాలను ఈ నా బరువు – మూపుననయ్యా
3. తప్పుమాటలెన్నో – నేను చెప్పితినయ్యా – అయ్యా చెప్పితినయ్యా – నేను చెప్పజాలని పాపములెన్నో – చేసితినయ్యా
4. కల్లుసారా త్రాగితి నేను – పెల్లుగాను – అయ్యా – పెల్లుగాను నా యిల్లు ఒళ్ళు గుల్లయ్యె మెల్లగాను
5. అయ్యో అయ్యో ఈ నా బరువు – అణచి వేయునయ్యా – అణచి వేయు – ఇక – చెయ్యమయ్యా – వీలుంటే సహాయమయ్యా ॥

– స.సా. సుబ్బయ్య

722 యౌవనస్థుల భజన కీర్తనలు

వలయాకారముగా నిలువబడి అభినయము చేయుచు పాడవలెను
(చాయ = స్తోత్రము చేయరే – సోదరులారా)
రమ్ము రమ్ము ఓ పరిశుద్ధాత్మా –మమ్ముల మరువకను–ఇమ్మహిలో మా తోడు నీవు యని – హితముగ వేడుగను

1. దోసిలొగ్గి నిను వేడుచుండగా – యేసునామమునను – నీ శుభములకై కాచియుండకా – దాసుల మొర వినను
2. శిరముల వంచి కరముల మోడ్చి – మొరలు బెట్టగాను – పరమ వరములను – దుర దుర మాపై – గురిగింపు మికను
3. మోకరించు నిను వేడుచుండగా –మోదము చూపుచును – నీకే మ్రొక్కుచు బ్రతిమిలాడగా – ఏకమనస్సుతోను ॥
4. యేసు నామమున లేచి నిలబడి – ఎంచుచు మేలులను – వాసిగ భజనలు చేసి నుతింతుము – నీ సహాయమునను

– స.సా. సుబ్బయ్య

723 శ్రీ యేసునాథ కథక్రమము

రాగము = కళ్యాణి తా = అట

(చాయ = ఎంతో సుందరమైనవి ధరగిరులపై)

(ఆధ్యాత్మ రామాయణము చదివిన రీతిని చదవవచ్చును)

శ్రీ యేసు చరితమిదియే స్నేహితులారా – చెలిమితో నాలింపరే

ఇయ్యుర్విలో ప్రభువు – హితవుగ జేసిన కార్యంబులన్నిటిని – క్రమముగ దెలియరే నేయమొప్పగ అనుదినంబును – నేర్చుకొనుచును అనుసరించిన శ్రేయ మొసగును యేసు చరితము శ్రద్ధతో గమనింపరారే ॥శ్రీ॥

– స.సా. సుబ్బయ్య

1. బయలు దేరెను దేవుడు – భూమికి దన్ను బ్రత్యక్షపరచుకొనను జయమొప్ప దూతలు – జగతికి వార్తలన్ – రయముగ దెచ్చిరి రాత్రి సమయమున ప్రియముగా బెత్లేమునందలి – పేదగొల్లలు బోయి జూచిరి – నయముగా పూజించి హృదయా – నంద మొందిరి – ప్రభుని జూచి ॥శ్రీ యేసు॥
2. జ్ఞానులేగిరి యంతట ప్రభువగు శిశువున్ – మానుగజూడనంత పూని బంగారు సాంబ్రాణి మొదలైనట్టి – కానుకలతో వారు – ఘన–మర్యాదలతోను –దీన బాలుని – జూడవచ్చిరి –దివ్యమగు – ఒంటెలను ఎక్కి – శ్రీసుతుని సేవించివెళ్ళిరి – శ్రీఘ్రముగ స్వస్థానములకు ॥శ్రీ యేసు॥
3. హేరోదు చంపఁజూచె – ఆ శిశువును రారాజు అని యెరుగక – కోరి బెత్లేహేము చేరి రెండేండ్ల బాలుర నందరిని సంహరించి కడదేర్చ భూరిదేవుడు అద్భుతముగ – పారిపోయి ఐగుప్తునకు – క్రూర రాజు – మరణమొందగ – చేరెను నజరేతు గ్రామము ॥శ్రీ యేసు॥
4. మన దేవుడీ భూమికి – వచ్చినపుడే – నను పేరు పెట్టుకొనెను వినయముతో ప్రభువు – వింత బాలునిగా పెరిగను – ధరలో నజరే – తను చిన్న గ్రామమున చనువుగా పస్కాకు వెళ్ళెను – సరిగ పన్నెండేండ్ల వయస్సున– ఘనుల నడిగెను– ప్రశ్నలెన్నో కడు విస్మయ మొందవారలు ॥శ్రీయేసు॥